

Útlevél

Ez az édesapám útlevele. Fiatalkorában az apám a Vasasban futballozott. Ez az útlevél nyilván azért készült, mert utaztak a csapattal. Az 1920-as évek elején készült az útlevél, tehát mielőtt elvette anyukámat. Apám 1894-ben született, Budapesten. Magas, jóképű ember volt. Hirtelen haragú ember volt, de nem a családjával szemben. Nem tudok semmit a gyerekkoráról. Az eredeti szakmája géplakatos volt. Baloldali szocdem volt, de nem járt el politikai körökbe. Tagja volt a Vasas Szakszervezetnek, ott futballozott. Nem tudom, mikor és miért nyergelt át a kereskedelemre. Mire én megszülettem, a szüleim már kereskedők voltak, és edénnyel foglalkoztak. A szüleim úgy ismerkedtek meg, hogy bemutatták őket egymásnak. 1923-ban esküdtek a Rumbach Sebestyén utcai templomban. Jól megvoltak. Nem tudok arról, hogy vita vagy veszekedés lett volna közöttük. Én 1926-ban születtem. Az öcsém, Berger Géza három évvel később, 1929-ben. A Bérkocsis utcában, egy szoba-konyhás utcai lakásban éltünk, nagyon szerény körülmények között. Két ágy, két éjjeliszekrény, egy dívány és két szekrény között egy asztal állt benne székekkel. A vécé kinn volt a folyosón. A konyhában mosakodtunk lavórban. A vizet a tűzhelyen melegítettük. Hetente kétszer dézsában fürödtünk, a konyhában. Mindenkinek külön vizet melegítettek. A Népszínház utcában volt az üzletünk. Zománcedényt, vasárut, üveget és porcelánt árultunk. Nem volt nagy az üzlet, de raktár is tartozott hozzá, ahol az árut tárolták. Kirakata is volt. Nem álltunk rosszul, négy alkalmazottunk és egy teherautónk is volt, amivel a szüleim vásárra jártak. Anyu vezette a háztartást, és segített apunak. Anyu is ment apuval, szóval mindketten szerezték az árut. Apu zománcedényt árult a vásárokon. Amikor 1936-ban itt, a házban nyitottak egy üzletet, anyu is árult. És apu járt -- mert volt sofőr -- a vásárookra. A szüleim nem nagyon jártak össze senkivel a családon kívül. Nem sok idejük volt. Sokszor éjjel kettőkor keltek fel, és mentek dolgozni, attól függően, hogy hol, milyen távolságra volt a vásár. Akkor hazajöttek, lepakoltak. Néha, amikor a szüleim elfoglaltak voltak, jött egy lány, aki vigyázott rám és a testvéremre. Előfordult, hogy nálunk is aludt.